

با بدترین رکود بخت بر روی جان و خلق غایب است که در زندگ
 من که بسته اند این کلاه کوب است که در جگر کوش حای من
 پدرش یا این کسب خیرات آن کرد حضرت آدم
 علیه الصلوٰه و السلام روی بجانب حضرت محمد مصطفیٰ
 علیه السلام بپوشید که بپوشد ای نور دیده پدزای بهتر اولاد
 بشر و ای پسر و در جمیع پیغمبر و ای شفیع روز قیامت این حرف و
 پیشانی هر که در لاک علی خلق تا افلاک در شان پست
 است و آن تمام اینین صدقه بپوشد با هر بد بپوشد یارب
 است و حای تو که بسته شد و اندی که بد بپوشد من راست
 میست و هیچ چیز از من پوشیده نیست لیکن بر آن امتنان
 ششما هنوز در دوزخ است تا آن امت تا که من خرد او ندانم

چه مردم کرده ام طعام اینجست امت ششما چون رسد آن کم صبر
 علقه و چشم این بسخت شمرند امت کویان از صبر مجله
 بر خیزد و بپای دوزخ روان شوند چون رب جلالت بپوشد
 چنین بپوشد که بپوشد ای مددگاران امت را و بپوشد
 بخت هم و با هر پروردگار آن امت را از دوزخ بپوشد
 از نه رسول صدقه بپوشد سلم بان امت و در راه صدقات
 کنند که بپوشد ای امت محنت کشیده من چگونه بپوشد
 دوزخ که در اندر اگر بپوشد تو در دوزخ بودی که از قدم هر
 نماز و بهر نماز آن امت را گرفته بپوشد بپوشد و چنان
 خانی بپوشد و همان کا و بپوشد فریال زمین بر بالای
 او است او بپوشد ای او را بپوشد خندان که بپوشد

۲۱۹